O mare parte din lotul jucătorilor belgieni utilizați în preliminarii, vizați acum și pentru Mexic: de la stînga la dreapta, în picioare: Goethals, Trapoeniers, Hanon, Jeck, Conelis, Dewalque, Thissen, Boone; antrenorul secund Labeau; rîndul de jos: Devrindt, Dockx, Van Moer, Peeters, Polleunis, Verheyen, Sem meling.

CONSTELAȚIA MEXICANĂ

10. BELGIA: o reprezentativă bazată pe două cluburi (Standard Liège și Anderlecht)

● Jucători cu o bogată experiență internațională ● „Diavolii roșii" au pătruns în misterele fotbalului la altitudine ● Marea speranță a unei țări mici

Belgia este o țară mică. Iată de ce îi este greu să poată rivaliza cu țările mari, care dispun de vaste rezervoare de sportivi de valoare. Cu toate acestea, în fotbal, Belgia a izbutit, cîndva, performanța de a cîștiga turneul olimpic. Este drept, însă, că acest lucru s-a petrecut în 1920, iar Jocurile Olimpice s-au disputat în acel an pe teritoriul belgian, la Anvers...

De atunci, fotbalul belgian a reintrat „în pluton", și chiar dacă uneori vreo formație belgiană s-a remarcat în „Cupa campionilor europeni"; în Campionatul mondial echipa națională n-a depășit niciodată optimile de finală. De trei ori a ajuns reprezentativa Belgiei în acest stadiu. În 1934 (eliminată de Germania cu 5—2), în 1938 (eliminată de Franța cu 3—1) și în 1954, cînd, după ce reușise să țină în șah Anglia (4—4), a fost eliminată de Italia (4—1).

În 1930, 1958, 1962 și 1966 Belgia a fost eliminată, de fiecare dată, încă în preliminarii, iar în 1930 nici nu a participat la C.M. Pentru anul 1970, Belgia dispune de o echipă valoroasă, compusă în cea mai mare parte din jucători de la Standard Liège (care, recent, a eliminat pe Real Madrid din „Cupa campionilor europeni") și de la Anderlecht, două cluburi care și-au și cîștigat o anume faimă și care, deseori, au făcut carieră în marile competiții continentale. Este, deci, cazul să subliniem că acestor jucători nu le lipsește obișnuința cu ambianța marilor competiții.

În acest an, pînă a izbuti să se califice pentru turneul final al campionatului lumii, pe care-l va găzdui Ciudad de Mexico, belgienii au reușit o serie de rezultate bune și, cu toate că la 19 octombrie 1969 au fost net întrecuți de selecționata iugoslaviei, cu 4—0, calificarea lor era asigurată.

Iată și palmaresul lor în preliminariile actualei ediții a lui „World Cup":

19.VI.1968, la Helsinki: FINLANDA—BELGIA 1—2

9.X.1968, la Waregem: BELGIA—FINLANDA 6—1

16.X.1968, la Anderlecht: BELGIA—IUGOSLAVIA 3—0

11.XII.1968, la Madrid: SPANIA—BELGIA 1—1

23.II.1969, la Liège: BELGIA—SPANIA 2—1

19.X.1969, la Skoplje: IUGOSLAVIA—BELGIA 4—0

Meciul Spania—Belgia a constituit momentul crucial al acestei grupe și tocmai grație rezultatului de egalitate obținut de belgieni la Madrid se poate spune că „diavolii roșii" (iată o poreclă ce-și recapătă semnificația!) și-au asigurat calificarea pentru turneul final.

Echipa belgiană (1970) poate conta pe o foarte bună experiență a jucătorilor săi, trei dintre oamenii de bază avînd la activ mai mult de 40 de selecții în echipa națională. Alți șapte au susținut mai mult de zece meciuri inter-țări.

Formația de bază va fi, probabil, următoarea (în paranteză, clubul și numărul de selecționări) portar — Jean Trappeniers (Anderlecht — 10), sau Christian Piot (Standard Liège-2) fundași: Georges Heylens (Anderlecht—46), Nico Dewalque (Standard Liège—11), Léon Jeck (Standard Liège—6), Jean Thissen (Standard Liège—11) mijlocași: Wilfried Van Moer (Standard Liège—14), Odillon Polleunis (Saint Trond—10) înaintași: Lèon Semmeling (Standard Liège—15), Johan Devrindt (Anderlecht—14), Paul Van Rimst (Anderlecht—52), Wilfried Puis (Anderlecht—40)

Printre rezervele susceptibile de a face, de asemenea, deplasurință, fotbaliștii din formația de bază prezintă marele avantaj de a se cunoaște și, întrucît perioada de pregătire va fi organizată (în scopul de a se atinge în Mexic forma maximă) la finele campionatului belgian, în cursul lunii mai, se poate afirma că există toate premisele unei mai bune comportări ca la trecutele ediții ale C. M. a echipei reprezentative a Belgiei.

Mai trebuie remarcat un amănunt, nu lipsit de semnificație, anume acela că echipa a și făcut cunoștință cu Mexicul: la 5 noiembrie, ea a dat replica reprezentativei gazdelor „mundial"-ului 1970. Se poate afirma că a ieșit destul de bine la liman, întrucît a fost învinsă de echipa mexicană doar cu 1—0, printr-un gol înscris în min. 2, atunci cînd belgienii nici nu ajunseseră încă să-și dea seama cum ar putea controla balonul care, în condițiile altitudinii, urmează traiectorii surprinzătoare. Cert este că meciul Mexic — Belgia le-a prilejuit oaspeților cunoștința cu acest element realmente ignorat pînă atunci, iar cel mai important învățămînt este acela că forța de lovire a mingii trebuie să fie mult mai mică decît la nivelul mării.

Fotbaliștii belgieni speră să poată profita cum se cuvine de această experiență, pentru a fi în măsură să provoace surpriza acestui al 9-lea campionat mondial de fotbal, ceea ce s-ar traduce prin calificarea lor în sferturile de finală!

Fernand BOUVIER
„Les Sports" — Bruxelles

GRUPA A VI-A

Finlanda — Belgia	1—2
Iugoslavia — Finlanda	9—1
Belgia — Finlanda	6—1
Belgia — Iugoslavia	3—0
Iugoslavia — Spania	0—0
Spania — Belgia	1—1
Belgia — Spania	2—1
Spania — Iugoslavia	2—1
Finlanda — Iugoslavia	1—5
Finlanda — Spania	2—0
Spania — Finlanda	6—0
Iugoslavia — Belgia	4—0

CLASAMENT

1. Belgia	6	4	1	1	14—8	9
2. Iugoslavia	6	3	1	2	19—7	7
3. Spania	6	2	2	2	10—6	6
4. Finlanda	6	1	0	5	6—28	2

CANIARO ET COMP. POT FORȚA POARTA AFIRMĂRII

Cel puțin în principiu, reporterii sportivi n-au echipe favorite. Ei nu tresaltă de bucurie și nu suferă pentru o formație anume, ci se entuziasmează — deopotrivă pentru toate — atunci cînd practică un joc de nivel ridicat — calitativ și spectacular — se întristează pentru fiecare nereușită. Este și motivul care l-a absolvit pe reporterul aflat pe meleaguri mureșene, în vizită la „lanterna roșie" a turului campionatului, de o discuție privind locul ocupat de A.S.A. acum. Pentru el, ca și pentru toți confrații lui, ordinea echipelor în clasament prezintă doar o importanță statistică, valoarea jocului fiind cea care-l determină să genereze discuții, să rețină și să transmită concluzii.

Dragostea fierbinte, încandescentă, pentru o echipă sau alta, pentru un anume jucător este apanajul spectatorului. Și cum familia spectatorului-suporter este imensă, lipsa cîtorva condeieri nu se face simțită...

Contactul cu spectatorul mureșean constituie, în aceste zile, un veritabil șoc. Fierbînd în cazanul disputei cu sine însuși, cu ceilalți suporteri ai lui A.S.A. și — mai ales — cu oficialitățile sportive, el vede în fiecare un atentator la șansele favoritei sale. Mai întîi îi foarfecă pe arbitri: „Ce ne încălzește pe noi faptul că Federația i-a suspendat pe majoritatea celor care ne-au arbitrat, că pe unul l-a trecut din divizia A în B (vezi cazul Liga), că pe alții i-a trimis pe tușă o lună sau trei. Noi am pierdut din cauza lor 5 puncte și nu ni le mai dă nimeni înapoi...".

Și cum a aflat că ești de la „Sportul" se repede la colecție. Caută cu înfrigurare și, din păcate, găsește. „Iată, am cîștigat trei jocuri. Și ce cronici au apărut? La meciul cu Rapid, 2—0 pentru noi, titlul a fost „RĂDUCANU — COAUTOR AL ÎNFRINGERII RAPIDULUI". Știți cum și-a început relatarea trimisul ziarului dv.? Așa: „Localnicii spun că A.S. Armata a făcut în această duminică cea mai bună partidă din actualul campionat. Doamne, cum or fi jucat pînă acum?". Dar, de ce cronicarul „Sportului" nu l-a întrebat pe Dumnezeu cum o fi jucat Rapidul, campioana țării, de a plecat de la Tg. Mureș învinsă categoric?

...Și asta n-a fost totul. Vizita echipei Steagul roșu la Tg. Mureș s-a încheiat cu o înfrîngere. Ai noștri au cîștigat cu 3—0. În „Sportul" a apărut ca titlu la cronică „STEAGUL ROȘU — O DECEPȚIE... DE ZILE MARI!" Veți fi de acord că se putea găsi un titlu care să scoată în evidență calitățile și meritele învingătorilor... După cum se putea găsi un cuvînt bun pentru băieții noștri înaintea celui de al 47-lea rînd de cronică. Dacă nici cînd cîștigă nu li se spune ceva încurajator, atunci cînd?".

Sarabanda imputărilor (cu și fără motive) are însă și un final. Este momentul în care suporterii depistează acele cauze importante care au determinat criza teamului mureșean, precum și soluțiile care pot contribui la ridicarea echipei în ierarhia soccerului românesc. Am făcut la Tg. Mureș (în întreprinderi, facultăți, în școli și pe stradă) un sondaj. Din cei 134 de oameni — de vîrste și preocupări diferite — cu care am stat de vorbă 100 și-au afirmat dragostea pentru fotbal. 58 la sută, doar 58 la sută, sînt suporteri ai A.S.A. Restul se entuziasmează pentru Dinamo (Caniaro ne explica că preferința colegilor săi de liceu pentru echipa din Șos. Ștefan cel Mare este datorată lui Dumitrache; jucătorul mureșean n-a reușit însă să ne lămurească de ce n-a devenit el idolul colegilor săi de liceu...), Steaua, Rapid, U.T.A., „U" Cluj și chiar Universitatea Craiova. Este un prim indiciu că, îndeosebi în rîndurile tineretului, Caniaro et. comp. n-au reușit să se impună. Cauzele? Iată ce spun suporterii: „Unii jucători au o viață prea agitată, circulă prea mult noaptea... Echipa nu vine în mijlocul suporterilor.... Fotbaliștii noștri muncesc foarte puțin în comparație cu cerințele primei divizii..." Așadar, cauzele parțialei impopularități și ale eșecului din prima parte a campionatului au fost generate de echipă, de jucătorii ei.

Principalii actori — jucătorii de la A.S.A. Tg. Mureș — sînt (mărturisim, spre surprinderea noastră) autocritici, încrezători în posibilitățile de care dispun pentru redresarea echipei pe toate planurile.

„Nu sîntem încă o echipă omogenă pentru că ne pregătim împreună doar o singură dată pe săptămînă, joia" (Caniaro): „Am început campionatul slab fiindcă n-am lucrat așa cum trebuia înainte de începerea lui" (Hajnal); „Pregătirea individuală a jucătorilor noștri este încă insuficientă" (Sleam); „Echipa noastră înregistrează de vreo doi ani o linie descendentă. De abia acum avem create condiții spre valorificarea potențialului ei real" (Bay); „Vinovați de actuala situație sîntem numai noi, jucătorii: unii nu ne-am antrenat conștiincios, alții au întrebuințat greșit timpul liber și, în sfîrșit, nici unii n-am înțeles la timp rostul colaborării" (Czako); „Cantitatea de efort depusă în perioada dintre returul campionatului trecut și turul ediției actuale a fost mult prea redus. Am început meciurile cu o pregătire total insuficientă. Majoritatea dintre noi am lucrat extrem de puțin pentru tehnică" (Lucaci). Evident, o analiză atît de lucidă nu poate să nu scoată la iveală posibilitățile cele mai nimerite pentru îndreptarea situației.

● După reproșuri (cu și fără temei), analiză lucidă

● Jucătorii sînt decișI să facă totul

● Sută la sută încredere în A.S.A. Tg. Mureș

Iată, sintetizate, părerile jucătorilor privind căile de acces ale echipei spre obținerea valorii necesare menținerii în prima categorie:

— o pregătire continuă, cu un volum și o intensitate sporite; ajungerea la un program de lucru de cca 16 ore pe săptămînă;

— mărirea numărului de jucători, astfel ca pentru fiecare post să existe doi oameni de valori apropiate (declanșarea concurenței);

— o viață de club mai închegată care să ofere posibilitatea jucătorilor să se cunoască mai bine, să contribuie la crearea unității echipei, la realizarea coeziunii;

— accent atît pe pregătirea fizică (returul solicită eforturi intense), cît și tehnică (numai astfel jucătorii se vor situa la nivelul cerințelor diviziei naționale A);

— membrii echipei să efectueze antrenamente individuale (pe baza planului avizat de antrenor) pentru creșterea măiestriei;

Fiind conștienți de necesitatea unei activități care încumbă și sacrificii, jucătorii vor desfășura fără reticențe o aisîdă muncă de recuperare. Tocmai această atmosferă, curățată de rezidurile exagerării, de dăunătoarele discuții subterane, de imputări fără rost, ne face să credem, sincer, în viitorul echipei A.S.A. Tg. Mureș.

Echipa lui Caniaro are multe atuuri pentru a împlini dezideratele suporterilor. În primul rînd, pe cei ai tinereții: media de vîrstă a celor 18 componenți ai formației este de 23,7 ani. Este însă o tinerețe nu lipsită de experiența anilor petrecuți pe dreptunghiul de gazon. O medie de peste 10 ani de fotbal jucat la diferite nivele (pitici, juniori, echipe din campionatul județean, din cel al diviziilor C și B, și un stagiu mediu de aproape 3 ani în divizia A) atestă că ucenicia s-a făcut conform canoanelor, că majoritatea fotbaliștilor de la A.S.A. au dreptul la certificatul de calfă. Selecționarea lui Caniaro în primul lot al țării, a lui Lucaci în lotul de tineret și a lui Hajnal în echipa națională de juniori confirmă faptul că teamul mureșan are reale valori.

Un alt atu — deosebit de important — este încadrarea echipei în unitatea de vîrf a sportului din Tg. Mureș, A.S. Armata este o asociație cu reale posibilități. Beneficiind de o conducere nouă, cu vastă experiență în domeniul sportului, animată de dorința de a-și aduce contribuția directă, eficientă, continuă la progresul general al sportului românesc, A.S.A. oferă condiții prielnice pentru dezvoltarea celor trei secții pe care le are: box, handbal, fotbal. Medaliatul cu argint la J.O. de la Helsinki, entuziastul și veșnic tînărul Vasile Tiță a dat aripi unor talente autentice ale nobilei arte (Gutui, Amăzăroaie, Lumezeanu), a creat aici, la Tg. Mureș, un centru de box de mare perspectivă. Antrenorul Berekmery luptă — sprijinit de conducerea A.S.A. — pentru a promova echipa sa în prima divizie de handbal a țării. În climatul de seriozitate, de muncă fără preget, de sprijin, înțelegere și prietenie existent, echipa de fotbal poate găsi condiții și exemple.

Și mai există ceva, un argument puternic care pledează în favoarea echipei mureșene: toți cei 100 de amatori de fotbal care au participat la sondajul nostru, întreaga echipă (doar Bay este mai circumspect), conducerea clubului, activiștii sportivi din localitate sînt unanimi în aprecierea că A.S.A. Mureș are posibilități reale pentru a se înscrie pe o linie valorică ascendentă, pentru a evita purgatoriul categoriei secunde. Este un semn de încredere de o inestimabilă importanță, un vot deschis care poate (mureșeni spun că TREBUIE) să întoarcă „roata norocului" spre formația lui Caniaro. Înțelegem prin aceasta că A.S.A. Tg. Mureș poate forța, în retur, poarta afirmării reale.

Hristache NAUM

UN EXEMPLU DE FELUL CUM NU SE ORGANIZEAZĂ O ȘEDINȚĂ DE ANALIZĂ

● La Politehnica Iași s-a ținut zilele trecute ședința de analiză a activității din prima parte a campionatului diviziei A. Dar, așa după cum ne-a relatat corespondentul nostru principal, D. Diaconescu, analiza n-a constituit un prilej de a se arăta, în spirit critic, „aportul" adus de fiecare jucător în comportarea destul de modestă a echipei în sezonul de toamnă. Cauzele? Data ședinței nu a fost anunțată și astfel din biroul secției au lipsit majoritatea membrilor, precum și jucătorii Alecu, Constantinescu și Pal. De asemenea, la discuțiile pe marginea referatului prezentat a luat cuvîntul un singur jucător: V. Ianul.

● Și la clubul Crișul Oradea a avut loc săptămîna trecută analiza comportării echipei în turul campionatului diviziei A. Toți vorbitorii, printre care și jucătorii E. Naghi și Tomeș, au criticat pe componenții echipei care au avut o comportare slabă. Un randament necorespunzător au dat, în special, jucătorii Harșani, Kun II, Baumgartner, Suciu și Dărăban, ceea ce a dus la ocuparea unei poziții în subsolul clasamentului.

Vacanța va dura pînă în ziua de 5 ianuarie 1970. Unii dintre jucători, conform recomandărilor dr. Sandru, vor urma tratamente la Băile „1 Mai".

ÎNTRE ARTIȘTI...

După turneul de 70 de zile al teatrului bucureștean de Operetă prin Europa, perioadă care a coincis cu meciurile decisive pentru calificarea echipei noastre la C.M. din Mexic, artistul poporului Ion Dacian, directorul prestigioasei instituții, a considerat că o întîlnire cu cîțiva dintre făuritorii acestei performanțe ar mai putea să contureze și acum, în ciuda timpului scurs, o imagine fidelă a acelor zile de octombrie și noiembrie.

Dar debutul discuțiilor — de altfel repede înfiripate datorită căldurii gazdelor — a marcat și prima surpriză: nu fotbalul a ieșit în avanscenă, ci opereta! Pentru că Lucescu, Nunweiller și Sătmăreanu, printr-o combinație inventivă de atac, chiar de la primul fluier al „arbitrului" Victor Vlase — acesta, balerin fiind la Operetă, dar și suporter dinamovist, a trebuit să-și păstreze neutralitatea — i-au transformat pe cei aflați pe teren propriu (Ion Dacian, Constanța Cîmpeanu, C. Rădulescu, Tony Bulacici, Dușan Bugarin, Eugen Fănățeanu și alții) în intervievați. Astfel, amintirile din turneul Operetei pe bătrînul continent au premers speranțelor nutrite de fotbaliștii români pentru turneul final al C.M. de pe continentul latino-american.

Și cînd, în cele din urmă, discuția a poposit pe teritoriul balonului rotund, a urmat a doua surpriză: cei trei internaționali au propus drept bază a discuției similitudinile și diferențele specifice dintre artiștii scenei și cei ai gazonului. Lucru acceptat cu plăcere de distinsele gazde.

„Este drept că dv, actorii, evoluați în săli, îndeobște cu capacități mici, de aceea cei 90 000 de spectatori, care au asistat la cele 77 de spectacole pe care le-ați dat în Belgia, Olanda, Luxemburg, R.F. a Germaniei și Berlinul occidental reprezintă și prin această prismă un mare succes. Dar noi am avut 90 000 de spectatori doar la un singur meci, să zicem la cel cu Portugalia..."

„Așa este, dar pe noi nu ne fluieră nimeni..."

„Dar nici cronicarii teatrali nu se interesează, pînă la indiscreție, cum vă pregătiți premiera sau dacă respectați cu strictețe antrenamentul invizibil..."

„Ce înseamnă antrenament invizibil?"

„Viața sportivă, în accepția cea mai restrictivă, dincolo de teren..."

„Deci dv, sportivii, trebuie să duceți o viață sportivă, iar noi, artiștii, o viață artistică. Nu vedem contradicția..."

În acest moment discuția a devenit generală, replicile s-au încrucișat sub semnul animației și ironiei amicale. De aceea a și fost greu pentru noi să continuăm stenograma discuției. Spre norocul nostru, însă, Mircea Lucescu a luat o acțiune pe cont propriu și, reușind un dribling excelent printre săgețile verbale, a polarizat din nou atenția generală.

Eram cu toții în picioare (semnul distinctiv al discuției aprinse?) cînd „maurul" și-a intrat în rol: „Probabil că dv, artiștii lirici, mă veți înțelege pe deplin de ce păstrez această seară de ianuarie, de pe Wembley, ca cea mai scumpă amintire a scurtei mele cariere sportive. Să joci contra campionilor mondiali pe terenul lor, să fii căpitanul celei mai tinere formații pe care țara ta a aliniat-o vreodată, să intri pe terenul aflat în raza reflectoarelor nu sub avalanșa zgomotoasă a unor strigăte și fluierături, ci prin cortina armonică a unei melodii, intonată de un uriaș amfiteatru populat cu zeci de mii de oameni... În timpul jocului, exclamațiile de uimire, de desfătare sau dezaprobare, se întretăiau cu aceleași încurajări cîntate, iar șirurile spectatorilor din picioare, care se mișcau în umbra tribunelor, asincronic, pe fundalul acelorași melodii, alcătuiau un tablou fantastic. Cînd am părăsit „templul fotbalului", fără a fi fost învinși, am regretat pentru prima dată în viața mea că n-am vocea unui tenor liric."

★

Ion Dacian (șoptit, către Tanți Cîmpeanu): „Cine ar fi crezut că acești băieți vibrează, într-adevăr, ca niște artiști?"

Paul SLAVESCU

CURSUL DE PERFECȚIONAREA ANTRENORILOR DE FOTBAL

În toate țările europene antrenorii de fotbal sînt chemați periodic la perfecționare profesională și dacă jocul echipelor continuă totuși să fie presărat cu erori se datorește faptului că eforturi spre găsirea soluțiilor de îndreptare. Cunoștințele moderne au devenit uriașe în domeniile tehnice și biologice. Mai devreme sau mai tîrziu ele vor cuprinde și antrenamentul jocului de fotbal, descoperind mijloacele care să influențeze favorabil funcțiile „omului-jucător". În acest spirit, F. R. Fotbal a organizat, pentru prima dată, un curs de lungă durată, cu și fără frecvență, cum s-a mai anunțat în presă, pentru a perfecționa cadrele de perspectivă, ca ele să stăpînească antrenamentul și, cu ajutorul științei și documentării fotbalistice, teoretice și practice, să obțină rezultate superioare. Acest curs are două părți. În prima parte, care s-a consumat luna aceasta, la București, au participat 34 de antrenori invitați de F.R.F., precum și 20 de antrenori care și-au suportat singuri cheltuielile. De asemenea, lecțiile au fost audiate și de antrenorul turc Ersan Necmir. În lecțiile teoretice s-au prezentat aspecte ale fotbalului din Anglia (lector C. Drăgușin), R. F. a Germaniei (N. Dumitru—Nicușor), U.R.S.S. (N. Proca), Italia (C. Cernătodele de antrenament. Alături de materialul documentar, au fost prezentate date științifice — legate direct de fotbal — din fiziologie (dr. Stănescu), psihologie (N. Petrescu și dr. Tomescu), igienă, control medical și metodică (prof. I. Siclovan, prof. I. Voica, N. Petrescu, D. Schileru, V. Stănculescu).

Cu acest prilej a fost pusă la dispoziția cursanților o bună documentare fotbalistică și științifică, pentru ca aceștia să-și formeze un discernămînt creator, care să ducă în scurt timp la antrenamente cu efecte măsurabile. Pornind de la simptomele definitorii ale jocului, antrenorii trebuie să ajungă la intervenții eficace și astfel să reducă la minimum posibil erorile și deficiențele, încît jucătorii să-și împlinească adevăratul potențial biopsihic în fotbal.

Pentru a nu dispersa ideile, datele s-au localizat în jurul ciclului, care a fost tema acestei prime părți din curs. După ce s-au consumat lecțiile, s-au prezentat temele și bibliografia studiului individual teoretic și practic. Fiecare antrenor va alcătui cicluri și le va executa, alegîndu-i pe cel mai bun, care va constitui lucrarea de control. Pînă la finele cursului, antrenorii vor experimenta 3 cicluri, în 3 perioade diferite, dar în condițiile concrete ale echipei antrenate. În partea a doua a cursului, în iulie 1970, vor fi analizate și demonstrate cele mai bune cicluri.

Un asemenea curs va avea cu siguranță efecte bune dacă antrenorii și jucătorii vor colabora total, din convingere. Numai în acest fel cerințele mereu mai mari ale spectatorilor vor fi satisfăcute.

N. PETRESCU
antrenor federal

CRONICA specialistului

LOTO-PRONOSPORT

AZI ÎNCEPE VÎNZAREA BILETELOR LA CONCURSUL SPECIAL PRONOEXPRES AL REVELIONULUI

La sfîrșitul acestui an Administrația de Stat Loto-Pronosport rezervă participanților o surpriză, prin organizarea tradiționalelor trageri ale Revelionului la LOTO și PRONOEXPRES.

Și concursul special PRONOEXPRES din 1 ianuarie 1970 și tragerea specială LOTO din 2 ianuarie 1970 au bogate puncte de atracție și capete de afiș.

Astfel, la concursul special PRONOEXPRES al Revelionului, se acordă în număr NELIMITAT autoturisme DACIA 1300, DACIA 1100, MOSKVICI 408 cu 4 faruri și radio, SKODA 1000 M.B., TRABANT 601 și excursii în MEXIC — la turneul final al Campionatului mondial de fotbal 1970, — Turul Austriei precum și excursii la Belgrad — Budapesta — Sofia.

Pentru a vă putea asigura din vreme participarea la concursul special PRONOEXPRES al Revelionului din 1 ianuarie 1970, menționăm că astăzi se pun în vînzare biletele.

La tragerea specială LOTO a Revelionului din 2 ianuarie 1970 se atribuie excursii în Japonia cu vizitarea „EXPO '70", în Italia, de circa 15 zile și „Turul Bulgariei" cu autocarul (5 zile) și 12 zile în stațiunea „Nisipurile de Aur".

Vînzarea biletelor pentru tragerea specială LOTO a Revelionului începe vineri 26 decembrie 1969.

La ambele trageri ale Revelionului vînzarea se va face pînă în ziua de miercuri 31 decembrie 1969.

PREMIILE CONCURSULUI PRONOSPORT NR. 51 DIN 21 DECEMBRIE 1969:

Categoria I: (11 rezultate) = 4,2 variante a 15.997 lei.

Categoria a II-a: (10 rezultate) = 62,5 variante a 1.290 lei.

Categoria a III-a: (9 rezultate) = 491,4 variante a 346 lei.

Festivalul internațional de muzică ușoară „Cerbul de aur" se va desfășura în martie 1970 la Brașov.
...dar îl veți putea urmări și la dv. acasă, cumpărînd din timp un televizor MIRAJ.

Înaltă fidelitate
Claritate maximă
Sunet perfect
Ecran mare — 59 cm.
Prețul este de 4 335 lei.
Se poate cumpăra și cu plata în 12—18 rate lunare cu un aconto de la 650—867 lei.

KOSZKA LA VAGONUL ARAD?

● La clubul Farul s-a depus o cerere de dezlegare, care probabil va fi aprobată. Jucătorul care a depus-o se numește Koszka. El solicită transferul la echipa Vagonul Arad, dorind astfel să se întoarcă în orașul natal.

● Deși echipa Farul a intrat în vacanță, doi jucători, Tufan și Kallo, au continuat să se pregătească. După cum se știe, ei sînt în vederile antrenorilor echipei naționale și, respectiv, celei olimpice, și doresc să se prezinte cît mai bine pregătiți în sezonul viitor.